

lugu! Jookseme veel kord! Tagasi jálle!" — ja tuule mürinal jooksis ta tagasi pöllu ülema otsale. Süli emand jái rahuliste oma paigale. Kui siis jánes sai taa ülema otsale joudnud, siil töhe västu húudu ma: "Juba ma olen siin!" — Aga jánes, kus fui meeletumaks jáanud, farjus: "Jookseme veel kord! Ueste tagasi!" — "Ega mina feela!" vastas siil; minu pärast nii mitu korda, kui su himu teeb." — Nónda jooksis jánes veel seitsekümmend seitse korda ja siil ei väsind mite ára tema körwas. Igakord kui jánes joudis kas ülema, kas alama otsale, húudsid siin süli isand, seal süli emand: "Juba ma olen siin!"

Agä seitsemkünnne kahelksamal korral jánes ei saanud enam otsale. Kest pöldu tema langges maha, weri mirtsus körist ja tema jái surnuks platsile. Süil töötis oma vbidu anni, kuld-tukati ja õlle pudeli, húudis oma naese maust wälja, ja mõlemad läksid röömsad koju. Ja kui nemad veel ei ole árasurnud, kül nemad siis ika veel elavad alles.

Nónda juhtus, et Liiwa körtsi taga siil jooksetas jánekse surnuks, ja sest ajast ei ühegi jánekse mõttesse ei tulnud Liiwa körtsi taguse siilitga vbidu joosta.

Jut on otsas, nüüd hakkab õpetus:

Esimelk: Kes end kuigi suureks arwab, see árgu pilgagu tal madalamat, ei kaa mite suligi.

Teiseks: Kes tahab fosja minna, see vötku selle hea nöuu, et ta ika läheb omaist seltfist fosima nüügust, kes näib samasugune ollerwa, kui ta ise on. Seepärast: kes siil on, see otsigu süli, ja kes siga on, see otsigu siga!

Tark kohtumõistja.

Üks kaunis rikas Galsamaa talopoeg oli lühidelt enne surma oma testamendi teinud, (se on: ühe kirja párijate tarvis ülespannud) ja selle sees oma raha ja waranduse nii õiete ja selgeste oma kolme poja hulka jaganud, et neile párimise po-